

СВОВОДА SVOVODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 161. НЬО ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, п'ятниця, 17-го серпня 1945.

No. 161. NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, August 17, 1945.

VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПЛЯНОВІ ПЕРЕМІНИ КРАЮ З ВОЄННО-ГО ПОЛОЖЕННЯ НА МИРНЕ

Федеральні агенції проголошують одна по одній плани, приготувані наперед ще за час війни, як перевести край з воєнного стану на мирний. Ці плани оприлюднені у формі звітів для президента Трумана і вони дотикають всі ділянки економічного і суспільного життя. Директор Воєнної Мобілізації і Реконверсії Джон В. Снайдер назвав навіть свій звіт наголовоком: „Від Війни до Миру — Визов“. Є це документ із 6,000 слів, в якому Снайдер представляє „мобілізацію для миру“.

У звіті заповідає Снайдер 4 важніші економічні цілі, які мусять бути сповнені в найближчій будучині. Ними є: 1. праця для всіх, хто хоче й може працювати; 2. постійний зріст життєвої стопи; 3. стабілізація нашого господарства на те, щоб недопустити до несподіваних змін чи то в напрямі інфляції чи в напрямі дефляції; 4. збільшення нагоди для фермерів і бизнесовців.

Усі такі зарядження мають на меті те, щоб недопустити до довшого триваючого масового безробіття.

Знесення або звільнення воєнних обмежень.

Тому, що у воєнному часі треба було завести різні обмеження на поли господарські і політичні, ці обмеження зносяться або цілком або поступово. Для громадських вольностей найбільше дошкульною була цензура на газети і на новини передавані по радіо. Таку цензуру знесено цілком, а директор цензури Байрон Прайс оприлюднив, що всі робітники в бюро цензури будуть звільнені впродовж 30 днів. Єдина цензура, яка ще останется вслід, це цензура новинок про виріб атомичних бомб. Цю справу називають „Проект Мангетен“ і всі робітники та урядовці, які працюють у цьому проекті зобов'язані до дальшої мовчанки як за воєнних часів.

Відпайковування матеріалів і харчів.

Бюро Адміністрації Цін оприлюднило, що знесено пайкування на газоліну, на петролі і інші матеріали для отоплювання, а також і на продаж печей до огрівання. У харчовій ділянці звільнено пайкування презервованих харчів у бляшаних коробках, а задержано ще пайкування мяса, товщів, оливи, масла, цукру, взуття і автомобільних опон.

ОБТЯЛИ ВОЄННІ ВИДАТКИ НА ПОНАД 23 БІЛІОНИ.

Департамент війни зарядив застановлення праці у воєнній продукції вартості 23½ біліонів доларів. негайно після проголошення президентом здачи Японії пішли телеграми до управителів фабрик та до контракторів, щоб припинили дальшу працю. До теперішніх місячних видаток на воєнні замовлення були по 2½ біліонів, а тепер будуть лише по \$435,000,000. Цілком стримано виріб зброї і амуніції, а інші матеріали виробляють лише в обмеженій кількості.

ВЕЛИКИЙ ВИРІБ ЦИВІЛЬНИХ ПРОДУКТІВ В 1946.

Крядові економісти так представляють перехід з воєнної продукції на мирну: Наразі буде яких 15,000,000 без роботи. Це потриває тиждень-два, бо деякі фабрики вже налажені і потребують робітників до праці. Інші підприємства будуть налажуватися поступово і будуть набирати робітника. Продукція цивільних предметів буде йти на високі розміри вже з початком 1946. р.

Ціни продуктів не підуть вгору, навпаки, вони будуть знижені до цін з 1942. р., отже прийде радше дефляція, ніж інфляція. Це тому, що на ринку появиться довод нових виробів і не буде страху, що їх нестане.

ПОМИЛКОВО ДВА ДНІ СВЯТ ЗАМІСЦЬ ОДНОГО.

Американські податковці мусять заплатити міліони доларів за чиюсь помилку у заведенню двох днів урядових свят з нагоди проголошення Дня Перемоги. Президент Труман проголосив з Білого Дому 14. серпня, що наступний день можна звільнити робітників з федеральних занять, на скільки вони не конечні, а вчасі урядового Дня Перемоги, який ще не назначений, можна буде звільнити тих робітників, які працюють за премію, значить таких, що вчасі свят побирають півтори платні, або подвійну платню. Хтось з високих урядовців вияснив цю справу так, що має бути два дні свят з нагоди проголошення перемоги і за ці два дні робітники дістануть платню. В більшій частині так сталося і робітники пішли святкувати. За цим позамикали робітні приватні підприємства і власники крамниць і банки.

Департамент скарбу заповідає ще одну позичку з нагоди перемоги

Подібно як після першої світової війни, так і тепер департамент скарбу заповідає кампанію за Позичку Перемоги. Секретар скарбу Фред М. Вінсон не виявив ще докладного часу кампанії, а сказав лише загально, що позичку треба перевести в як найкоршому часі. Догадуються, що її призначать на кінець вересня або на початок жовтня. Також не означено висоти Позички Перемоги, але є переконання, що вона буде виносити 10 біліонів доларів. Позичка потрібна на це, щоб покрити дефіцит скарбу і на те, щоб недопустити до інфляції, коли люди мають забагато грошей і радбі їх видавати на щонебудь.

230 ЯПОНСЬКИХ БАЛЬОНОВИХ БОМБ У ЗАХІДНИХ СТЕЙТАХ

Після знесення цензури виходять на денне світло воєнні затії, заповідні японцями. Стало звісним, що японці спустили на західні стейти 230 бальонових бомб. Це були бомби прив'язані до паперових бальонів, випущені з кораблів і гнані вітром. Вони падали на побережжю Тихого океану між Аласкою і Мексиком, а одна загнала аж до стейту Мишинген. Кожен бальон мав 5 бомб з них 4 для запалювання огнів, а одну для вибуху. Американські війська й урядовці звичайно відкривали такі бальони і находили всі бомби, прив'язані до них. Лише одна бомба спричинила смерть 6 осіб, а це було в Лейкью, в стейті Орегон. Так само лише у двох випадках бомба запалила огонь, а одна бомба впала недалеко фабрики, де йшла праця над виробом атомичної бомби. Тому, що не всі бальони ще віднайдено, влади вишукують їх і остерігають населення перед небезпечною вибуху.

УРЯДОВА МАПА ДЛЯ ОКУПАЦІЙНИХ СМУГ В НІМЕЧЧИНІ

Департамент стейту опублікував мапу альянтських окупаційних смуг в Німеччині. На мапі находяться докладні границі кожної окупації. Початково було пропонувано лише 3 полоси, тобто для Росії, Америки й Англії, а тепер є їх уже 5, бо ще прийшла французька й польська. Політики займають скільки частину Німеччини, яка має припасти колись Польщі в заміну за Західну Україну й Білорусь поза лінією Курзона. Така польська границя на заході йде від міста Штетін до границь Чехії поза Герліц.

Новий британський уряд пропонує удержавлення банку і копалень

У середу, 14. серпня, відбулося в Лондоні вчорішнє відкриття британського парламенту. Відкриття відбулося за всіма традиційними правилами, не дивлячись на те, що до правління прийшов вперше уряд з одної Партії Праці. Як усе в давнину, так і тепер король у своїй престольній промові начеркнув головну програму нового уряду.

Цим разом король Юрій Шестий заявив у престольній промові, що його уряд пропонує парламентові до ухвалення проект удержавлення копалень та Банку Англії, як також проект зреалізації повної самоуправи для Індії.

Відкриття парламенту припало на день проголошення перемоги над Японією. З того приводу до британців промовили радлом король Юрій, прем'єр Атлі та бувший прем'єр Чорчил. Король закликав арод працювати для мира.

ДУХОВНИК ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ АТОМІЧНОЇ БОМБИ

Декан церкви Ст. Албанс в Англії для протесту проти вживання атомичної бомби відмовився дозволити відправити в церкві абатства Св. Албанс богослуження подяки за перемогу в війні. Казав, що він не бачить основ дякувати Богу за вживання інструменту, що вбиває людей без розбору.

ФРАНЦУЗЬКІ СОЦІАЛІСТИ ПРОТИ СОЮЗУ З КОМУНІСТАМИ

Державний конгрес Французької Соціалістичної Партії відкинув проект об'єднатися на теперішній час з комуністами. Він рішив теж не відкликати своїх представників з кабінету генерала Де Голя, не дивлячись на те, що Де Голь відкинув погляди соціалістів про спосіб відбуття найближчих загальних виборів у Франції.

ПЕТЕН МАС ВИГЛЯДИ НА ПОМИЛУВАННЯ

Присяжні судді, що засудили маршала Петена на смерть за державну зраду, поповнену через співпрацю з німцями, припоручили Петена до помилування. Зогляду на те, загально сподіваються, що його кара буде перемінена на досмертну в'язницю.

Петена вже позбавлено уніформи маршала та вислано до форту Порталету, недалеко еспанської границі, де свого часу на приказ Петена держано таких політичних діячів Третьої Республіки, як Блюма, Деладі, Ренода та Манделя.

В ПОТСДАМІ ВІДКИНЕНО РОСІЙСЬКІ ПРЕТЕНСІЇ ДО ДАРДАНЕЛІВ

Сем Повп Бруер, кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, доносить з Істанбулу, що домагання Росії до Туреччини допустити її до контролі Дарданелів відкинено в Потсдамі, коли проти домагання заявився Британія.

ПЕРЛ ГАРБОР. — Корабель-нищитель Злучених Держав Шов виглядав так ранком 7. грудня 1941, коли на нього кинули бомбу японці з літаків. Його магазин вилітає в повітря серед незвичайного видовища огняних ефектів.

МЕКАРТУР ВИКЛИКАЄ ПРЕДСТАВНИКІВ ВОРОГА

Генерал МекАртур, яко начальний альянтський командант на Пацифіку, приказав Японії вислати представника держави в товаристві військових до радників до головної квартири Альянтів, аби дістати альянтські умовини здачи.

Японські представники мають поїхати літаком, означеним спеціальними знаками, та при своїй стрічці з американськими представниками мають ужити гасла „Батаан“. Вони мають виїхати в дорогу в п'ятницю та осісти на сушу на Іє Шімі, невеличкому острові коло Окінави, звідки американський літак перевезе їх до Манілі, на Филиппіни.

Де відбудеться вчорішнє підписання здачи Японії Альянтам, ще не розкрито. Газетарі догадуються, що відай на американським воєнним кораблі, можливо в якомсь японським заливі.

ЯПОНСЬКИЙ КАБІНЕТ РЕЗИГНУЄ.

Повідомлення японського народу японським цісарем, що держава здалася Альянтам, вкрило шлу Японію жалобою.

Газети й радія подали, що на останньому засіданні кабінету міністрів по обличчі цісаря пили потоки сліз. Мовляв, цісар почав плакати, як він сказав, що він не може більше дивитися, як його піддані гинуть в огнях битв.

Протягом п'яти годин після проголошення здачи цісарем цілий міністерський кабінет під прем'єром Сузукі зрезигнував. У своїй заяві вступаючий кабінет заявив, що нове положення Японії вимагає нових людей до свіжих ідей. Він закликав народ до дисципліни.

Серед японських часописів слідно шукання за потіхою в важкому положенню народу. Одна газета наприклад пише, що Японія не втратила в поразці духової сили.

ОСТАІННІ ПОВІТРЯНІ РЕЙДИ.

Американські літаки, базовані на літаковозах Третьої Флотії Пацифіку, знищили або ушкодили підчас рейдів, доконаних перед одержанням офіційного звідомлення про здачу Японії, 45 японських літаків.

Навіть після проголошення здачи Японії президентом Труманом багато японських себебунних делітнів вибралося на рейди проти американських збройних сил. Два такі літаки вдарили на остров Ігеі, що лежить 30 миль на північ від Окінави, та ранили принаймні двох американців.

Протилетунські гармати з кораблів Третьої Флотії зостріли 16 японських літаків, що атакували американські кораблі, що стоять здовж японських побереж. Після проголошення президентом Труманом вістки про здачу Японії адмірал Голзі видав приказ до своїх кораблів зостріти кожний японський літак „у приязний спосіб“.

СОВЕТИ ДАЛІ ВЕДУТЬ ВІЙНУ.

Генерал Антонов, начальник штабу Червоної Армії, заявив, що советські війська будуть вести в Манчурії операції до того часу, поки японці не складуть зброї.

Останнього дня блискавична скорість советського наступу в Манчурії ослабла значно; за добу советські війська посунулися вперед 12 до 19 миль.

Советські забалькальські війська під командою маршала Малиновського заняли місто Кангпао в Чагарі, південносхідній провінції Нутрішньої Монголії, всего 150 миль під Пекіну, старинної столиці Китаю.

Для становища Росії замітно, що проголошення комунікату про здачу Японії Альянтам не викликало в Москві найменшої зміни; не було передусім ніяких вуличних демонстрацій, не вивішувано прапорів, ні не заряджувано офіційного святкування перемоги. Перемогу в Москві святкували тільки перебуваючі там американські воєки.

З КИТАЙСЬКОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ.

Генералісімус Кай-Шек візав генерала Це-тунга, команданта китайських комуністичних військ, на наради до Чунгкінгу для обговорення різних справ та виминення громадянської війни.

БЕРЛІН АПАТИЧНИЙ ДО УПАДКУ ЯПОНІЇ.

Берлінці прийняли вістку про здачу Японії Альянтам без найменшого вияву почування для долі найважливішого союзника Німеччини. Всі німці дістали дошнє докладне повідомлення про цю здачу від 20,000 американських воєків у Берліні. Ці одначе перемоги гучно не святкували, як не робили цього німецькі газети, видавані окупаційними військами. Видана Червоною Армією по німецьки „Тегліхе Рундшав“ писала про „монгольську народню республіку“, соціал-демократичний орган писав про нірнберський суд нацистичних верховодів, а католицька газета про суд Петена.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ, чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарібку, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRYANT 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подписки на три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з суботи (з англійською Частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакція не відповідає.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.			

ЯПОНІЯ КАПУТ

Коло три й пів року тому, голосив тодішній президент Рузвельт, що день 7. грудня 1941. року останеться во віки в пам'яті американського народу. Був це день соромного, бо підступного нападу японських збройних сил на американські посольства на Пасифіку. У півверта року пізніше після „Перл Гарбора“ настав день 14. серпня 1945. року, котрий останеться теж во віки в пам'яті американського народу як день відплати за Перл Гарбор, а в пам'яті японського народу як день соромної здачі бундючних колись напівдиків.

Та задача Японії є чимось багато більше, ніж простою задачею одної з воюючих сторін. Передусім Америка в цій війні не сама, а стоїть з нею 24 держави світа, себто, можна сказати, просто весь людський рід. З другого боку Японія, нині шоправда сама, але ще не так давно вона мала з собою великі сили, зв'язані так званім пактом проти комунізму. Попри цісарську Японію стояли, менших риб не начисляючи, фашистська Італія й нацистична Німеччина. Кожна з тих трьох потуг ішла напасно проти мирних сусідів з кличами грабіжу: Італія в ім'я відбудови римської імперії, Німеччина в ім'я панування „чистих арийців“ над світом, Японія в ім'я опанування для себе всієї Азії, Австралії й Пасифіку.

Найслабша з них Італія провалилася перша. Як унаслідок Німеччина, ведена божівільним провідником, програ Японії стала неминучою, хоча їй перемога виглядала зпочатку певною. Отже програ Японії це частина програної певних сил, що збиралися переміняти політичні границі на всій земській кулі.

Японія вела цю війну безпощадно, не зважаючи на правила людського ведення війни, вироблені здавна цивілізованими державами. Вона була так певна виграної, що вона була певна, що поломання цих правил їй увійде безкарно. Доля хотіла однак, що вона могла в цій війні стратити просто все своє населення, бо проти неї одної остався не тільки весь світ, але ще й придумано найстрашнішу зброю людської історії. Побачивши неминучу програму, Японія пробує рятуватися здачею. Та сама Японія, що не признавала здачі навіть своїм переможеним войкам. Це одно показує, який страшний перелом робить ця війна в Японії.

Пішла Японія до війни з широко закроєними плянами загарбання чужих земель, а виходить з неї з виглядами, що вона буде окроєна до кількох вузьких островів, що вона втратить 40 процентів своїх посістей, які вона мала перед починанням воєнних кроків. Японські провідники тепер певно киплять бажаннями пімсти за цю страшну поразку, але до Японії має незадовго ввійти збройна сила переможених Аліантів, котра вже певно за те подбає, аби Японія вже ніколи не станула знову на дорогу нападів супроти своїх мирних сусідів.

ЗАМІТНИЙ ЮВІЛЕЙ

У суботу, 11. серпня цього року, минає десять літ з того часу, як президент Злучених Держав Френклін Рузвельт підписав закон про суспільне забезпечення. Цей десятилітній ювілей обходила вродисто американська адміністрація відповідними заявами й еунуціями, між котрими не бракувало заяви самого президента Трумана.

І адміністрація зробила зовсім розумно, що в цей спосіб звернула народови Америки увагу на дату підписання того закону, бо той закон становить перелом у суспільнім законодавстві Америки, а дата підписання закону це немовби початок нової ери в історії Америки.

Закон про суспільне забезпечення завів за одним замком п'ять добродійств для населення краю. Передусім завів федеральну систему забезпечення на старі літа, як також забезпечення для тих, що осталися в живих по смерті старих людей. Він завів далі скобінвану федерально-стейтову систему забезпечення на випадок безробіття та подібну скобінвану систему безпеки для бідних невидючих осіб та для незабезпечених дітей.

Постановлені в законі добродійства й підмоги не є високі. Це тому, бо люди й організації, які противилися ухваленню подібного закону, були десятиліт тому на стільки сильні, що вони вперли не допустити до ухвалення належного забезпечення для старців, безробітних і дітей. Американське громадянство було в той час ще мало свідоме того, що в Америці вже скінчилася епоха необмеженого розвитку приватних підприємств, підчас котрої всяка людина мала широкі можливості добути працю й заробіток. Не дивлячись на те, що американський бізнес був уже опанований і зв'язаний величезними, часто монополістичними підприємствами, американське громадянство ще далі держалося засад і звичок, що походили з часу, як в Америці всякий бізнес був у початках, як він був свободний і негальмований величезними комбінаціями. Американське громадянство все ще приписувало багатим газетам, які йдучи за інтересами таких великих підприємств, дурили народ, що Америка це край необмежених бизнесових нагод та що тільки лінох або нездра не вибивається наперед інших і не багатіє.

По таких народних звичках і упередженнях ударила велика депресія, що почалася в 1929 році. Були в Америці депресії й давніше, і вони правильно кінчилися за рік-два. Тому й в 1929 році американці були переконані, що й ця депресія закінчиться за рік-два. Всі так

і вірили, коли Герберт Гувер, інженир та бізнесмен на становищі президента Злучених Держав, заявив підчас депресії, що добробут же нас зараз закрутимо вулиці. Коли однак депресія не дивлячись на подібні заперечення, тривала далі, коли вона перетривала три роки, а затім перейшла в четвертий рік, тоді весь народ Америки зрозумів, що Америка досягнула зовсім нової фази свого економічного розвитку, що депресія це вже не хвилеве явище.

Зрозумів тоді теж народ, що з цю новою депресією вже не може собі давати ради поодинокі людина, без суспільної допомоги, бо тепер депресія триває так довго, що вичерпає фонди хочби як добре заосмтеної в ощадності людини. Словом, народ зрозумів, що Америка мусить завести в себе вперше новину, що в такім суспільнім, людиною незавиненому нещастю, як безробіття, має людини помагати громадянство.

Це було справді переломове переконавання, з котрого виростало переломове, революційне законодавство. Велику заслугу для його ухвалення поісе покійний президент Рузвельт, котрий не дивлячись на те, що він походив з багачів, зрозумів хід суспільного розвитку та випливаючу з нього konieczність. За те йому належить велике признание від тих, що користаються з добродійности закону, як йому не щадили й не щадять різних визиванок ворогів такого законодавства, яким безробіття не грозить ніякою особистою втрапою й які тому вважають таке законодавство радикалізмом, соціалізмом і більшовизмом.

Коли по смерті Рузвельта національний уряд краю перебрав президент Труман, усі люди, так прихильники й противники закону суспільного забезпечення, питалися себе, куди піде новий президент: чи піде він дорогою свого попередника, чи може дасться встрашити нападами ворогів та поверне назад до часів Гувера та до тих засад, що їх Гувер уважав непорушними й святими? Своєю заявою в день ювілею закону про суспільне забезпечення президент Труман дав мимолетом відповісти на це питання: Він сказав, що він признає великі заслуги закону про суспільне забезпечення. Якщо він має які слова критики для того закону, то хіба те, що він не йде досить далеко, що він дає за низькі забезпечення. Цим президент Труман дав до зрозуміння, що по його розумінню розвиток Америки, у край уже безповоротно минула епоха приватного забезпечення людини проти безробіття. Америці вже до давньої

Знання, яке рішає про смерть або життя**Наука йде швидко наперед.**

Упродовж останніх 100 літ, а головню в останнім 25-літтю наукові відкриття прислужилися до збагачення, а подекуди і до поширення небезпеки для світу. Та найбільше причинилися вони до цього, що світ скорчився. Тепер віддаль із Сан Франсиско до Нью Йорку або Нью Йорку до Вашингтону, як сказав британський міністер закордонних справ Антоні Іден.

Коли війни в минулому були винищуючі, то ніхто не сумнівався, що людство таки пережине їх. Наділі людство дуже скоро приходило до себе після кожної війни. Однак сьогодні цивілізація є в небезпечній загрозі. Міста можуть цезнути з поверхні землі — от Лідце, Берлін, Кельн, Стаалінград, Токіо, Кобе, Гірошіма, Нагасакі це лише застрашуючі свідчення цього, що може статися в майбутньому. Поступ науки причиниться до того, що прийдешнього на глобальну скалю, іще більше страшне, ніж знищення Німеччини або Японії. Прийде загальна руїна. Такі необмежені є границі науки, втіворені через досліди, що впродовж життя найближчих генерацій військові, морські і повітряні сили, які ми знаємо досі, перебудуть цілковиту революцію.

Оті німецькі винаходи V-2, що могли летіти на віддалі 3,000 миль, це не луста переказка. Лише наше швидке зомбардування німецьких експериментальних баз врятувало Нью Йорк перед їх нападом. Перемога над Німеччиною запобігла 6-місячному часу, в котрмі німці могли знищити Лондон. Вона рахувалася, що їм треба два роки часу на те, щоб виробити ракету, яка може гнати 15,000 миль, отже навіть з Англії до Японії. Американські дослідники перевірили, що німці мали в горах Конштайн фабрику ракет 800 стіп під землею і там працювало 12,000 невольничих робітників. Вони виробили вже сотки летучих бомб. Нам казали теж, що німці вислали японцям перед своїм упадком пляни на будову бомб „Ві“. Загалом німці працювали гарячково над тайною зброєю вчасі, коли прийшов кінець. Німці вже викінчили були моделі на висилку ракетних стрілен, а кілька з них були керованих при помочі радіа.

Отже кінець європейської

системи не вертатися. Їй треба йти, але не назад. Не можна йти не то вже не до Гувера, але навіть не до Рузвельта. Їй треба йти все далі вперед.

Війни витягнув на денне світло докази, що розвиток нової зброї дійшов до кількох інтересних ступнів, а це: Виріб дальносяглих високовибухових стрілен; керування таких стрілен або самочинними машинами або радіовими філями; дуже завзяті досвіди над випущенням і контролею атомічної енергії.

За 10 літ ми можемо стріляти з далеколетючими стрільнями, які перелетять понад океани. Не є вже занадто неможливе бажання, щоб стрільня на перелітали по 5,000 і 10,000 миль на годину. Дорога для таких літаючих стрілен піде сотки миль понад поверхню землі. Така одна бомба може містити в собі найменше 5 тон вибухових матеріалів, а може везти теж і тисячі огневих бомб, що запалюють дома. Нові бомби можуть мати 100 тон ваги і 100 стіп довжини. Ці бомби можуть бути керовані радіом так точно, що вони впадуть у саме серце міста або у віддали лише кількості стіп від своєї цілі.

Випущення атомічної енергії.

Атомічну енергію треба відрізнити від звичайної енергії, яка походить від спалювання звичайного топлива. Топлива дають силу лише через хемічне ділання, а кількості енергії зо спалювання є дрібничкою в порівнянні з атомічною енергією, яку можемо дістати з якої небудь річовини.

Для зрозуміння атомічної енергії вистарчить навести, що колиби шклянку води переміняли в атомічну енергію, то вона вистарчить на те, щоб пігнати корабель через Атлантийський океан і назад. Науковці кажуть нам, що кілька фунтів якогонебудь металю, переміненого на атомічну силу, спущено на металополі, переміняє це місто у стовп ясного світла, що сягне до небес. Це вже не знищення, це заграда — небуття! Бомби, скинені в більші кількостях на місто, переміняють грунт цього міста в камінь, попіл і порох.

Не треба забувати, що наука не вдовольється винаходом руйнуючої зброї, а водночас винаходить теж і оборону. Треба думати, що і літаюча бомба не буде виїмком і незабаром появляться винаходи з осторогою проти наближаючого нещастя. Наука мусить найити засоби, як відкривати таку зброю і як її нищити, заки вона ще була випущена. Час для оборони перед загрозою буде числитися на мінути й секунди, а не на роки, дні й години. Це це було в минулому.

Ще лише вказує на konieczність постійного досліджування і розвитку зброї як для наступу так і для оборони.

Велика держава досі чулася розмірно забезпеченою перед нападом ворога в порівнянні з малими державами. Але тепер ця безпека є лише звудоу. Ніодна держава не буде безпечна. Навіть і мала держава, коли винайде тайну зброю, буде могла знищити велику державу. Вчені малої держави можуть бути першими у відкритті відповіді на нерозв'язані наукові питання теперішнього часу. А коли мала держава дістане якусь тайну зброю, вона стане сильнішою, ніж велика держава. Велика держава, як замітив ген. Айзенгавер, не є голодна війни, бо вона багата. Але мала держава, вилгоджена, може шукати війни з розпуки.

Тому, так як я дивлюся на справу — пише ген. Сарнов — велику надію на мир, світ може досягнути через свободу від недостатку, через винахідливість людини в царині атомічної енергії, електроніках, хемії і в інших науках.

Мир залежатиме тепер від призначення всіх держав, що вони кожна окремо відповідальні за те, щоб не допустити до війни.

УКРАЇНСЬКИЙ ОБЕДНАНИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ В АРГЕНТИНІ

У ч. 104. тижневика Перелом в Буенос Айрес в Аргентині надрукована відозва новозорганізованого „Українського Обеднаного Комітету Допомоги Жертвам Війни при Аргентинському Червоному Хресті“. Зібрану допомогу — сказано у відозві — висилатиме комітет в порозумінні з подібними українськими комітетами в Злучених Державах Америки і Канади у ті місцевості в Європі, де ця допомога найбільше потрібна. — Голова Комітету: інж. Омелян Песчоровський, заст. д-р Е. Стойкевич і о. Патія Майка; секретар І. Кервал, скарбник Т. Михайлівська. Ст. Поплавський. Крім них є референти пропаганди, надзвірна рада і радні, разом 17 осіб. Перше засідання комітету відбулося 20. червня 1945.

ЖАРТИ**Випробована метода.**

Синок: — Тату, як можна зловити божівільного чоловіка?

Батько: — О, це не важко, Треба лише напудрувати лице, почервнети усточки, причіпати відповідно волосся і вбрати тарну суконку.

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛОБ ПЕВНЕ ТА МОДЕРНЕ, А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКУ ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з імігрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

60)

(Всі права застережені)

Фармерство винув емігрантів, а самож підписувало „афідавити“ не для одногодесятка тисяч за п'ять доларів від емігрантської душі. Того знов не добачує, що за тону пшениці він винимне тону отрубів, ще й доплатити мусить. Що за мішок муки доплачує пересічно двіста трицять відсотків вартости пшениці. Що за корову чи бика одержить гроші на фунт м'ясиа. Самий таке бачив у околиці, де зимував. Зубрали фармері вагон худоби до різні у недалекому Вінніпегу. За якийсь час прийшли їм чеки. Господар Безхатного відстав чек за відправленого півторарічного бика. Поди-

Хто, отже, доробляється? Не фармер!

Злість брала Безхатного на фармерський перозум. Адже зарівав би того бичка, — так місяць пілий з родиною обжирався! Масло волів осимазати, замісць коломазі, чим по три центи віддавати! До річи, за фунт коломазі платили по п'ятнадцять центів. Ну, і хтож винен у фармерській нужді?

Фармерські продукти обезцінені, фабричні вироби у тій самій ціні, що й за добрих часів. Надпродукції на них, як видно, нема. Та це одна причина. Фармерство бажав вдавати з себе заможнішого, чим є на ділі. Взяти хочаб автомобілі, ці хліборобські машини. Почує фармер зайвих пару десятків в кишені — і вже кортить щонебудь купити. Тягне стару машину до агента, купує нову — звичайно на виплат. Стару машину купує бідний фармер і любесенько обходиться з нею десять років. А

наш багач заплатить пару рат, далі не спроможеться і — нема машини, нема й грошей. Все через те, що хоче багатіших від себе наслідувати. Наслідвання й вилазить боком.

Та що можна сказати нарікаючим на кризу й злидні фармерам чи робітникам, які в той же час видають не одну десятку на „Божий дар“ — горілку? Чи тим жіночкам, близько три сотки фунтів ваги, що вбираються на „дівчинку“, вживають, ніби для принади, не маю смаковидла? Повбираються у „адреси“ — „о по сю пору“, за Гоголем кажучи, — вислів технічний, по модерному означуючий — три цілі вище колін. Підпийлий чоловік дішиться, що жіночка його така „бійбочка“; — це така алеггорія, означає, що жінка побила бочку своєю товщиною.

Це все, разом скупчене, і витворює кризу й нужду. Кризи не існувалиб, колиб фармерство організовано боронило своїх прав, не допускало по-

ниження цін. Еж на все способи. Ціни не падалиб, колиб, наприклад, ні один фармер не завів до селевіторів ані бунші збіжжа впродовж двох-трьох місяців, колиб боронив себе у закондатних установах держави. Але скрізь і всюди фармерських інтересів боронить... адвокат! Чи ж фармерство не моглоб вибрати до закондатних установ краших з своєї класи? Невже сеуд фармерів нема розумних, совісних людей?

Ось так передумував Остап Безхатний — годинами ворочаючись під фармерським возом короткими червневими ночами. До причин кризи так і не дійшов: занадто багато їх, за надто помотані й попутані. Через три дні одержав півтредоларя і з фармером розпрощався.

Вернув знов до Канори. Певночував, обдивився по містечку. Пішо виврався до Йоркстону. Здогнав його автомоднорукій добродій, ветеран

великої війни, — поштар у містечку. Бідолаха, довідавшись про народність Безхатного, заговорив англійсько-українською мішаниною, сказав, що нема лиха без добра; він заощадить на рукавицях, „пот змино“. Та з очей світився сум, хоч силувався усміхатися. Чутливий Безхатний тяжко зітхнув. Тисячі калік бачив він у стократ тіршому становищі, без жадної піддержки й опіки.

Покрутившись у місті пішов на нічліг до колишньої господині. Йому відведено кімнатку з балконом. Найшлося у господині пару книжок. Зачитуючися другого дня на балконі, почув розмову на веранді сусідньої хати. Щось зразу штовхнуло його — підслухувати чужі секрети негарно. Заспокоїв себе тим, — він же має право сидіти на сонці. Розмовники можуть піти собі й до хати. Колиж розмовляють на веранді, стало бути у розмові секретів нема. Старався не слухати, але розмова ставала все голоснішою.

Чоловічий голос прохав грошей, — жіночий відмовляв. Чоловік тоді почав домагатися, нарікав, що вона його не любить. Йому грошей до зарізу потрібно, а взяти крім неї нема де. Вона говорила втихомирюючи:

— Звідкиж тих грошей вже набрати? У чоловіка платня мала, на їжі щаджу, щоб тобі щось зашпарувати. Купилам тобі убрання, щоб грішним тілом не світити, чогож ти хочиш?

— Годі дорікати тим убранням! — огризнувся коханок.

— Я не дорікаю! Тільки кажу, що грошей нема!

— О, бачиш! А кажеш кожного дня до тебе приходити. Пару поганих доларів на пиво навіть залуєш! Так то ти мене любиш!

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

„Я бачив власними очима“

(Уривки з листа збігів з Західної України).

Велику вітху і вдовлення принесли мені часописи „Свобода“ й „Новий Шлях“, які несподівано вдалось мені одержати тут, на терені Великої Британії. З їх змісту я довідався про життя та діяльність української еміграції в сьогоднішнім так важнім та рішальним часі. Кровний зв'язок, одностайності зводить нас завжди до одних почувань, коли йде про долю і потреби рідного народу.

Кількалітня кровава війна урвала можливість сталого контакту між краєм і еміграцією і те, що в тім часі переживав наш нарід, остає не тільки для чужинців, але частинно і для своїх невідомим, покритим чорною заслоною. А був це час великого ферментування в українській народі, що в обороні своїх прав і життя піднімався до найбільших жертв і зусиль...

Заледви минув рік, як я опинився поза межами рідної землі. Про це, що я бачив власними очима і по часті сам пережив, хочу хоч кількома словами згадати. Не бачив я досі ні в одного народу Європи так великих зусиль і жертв для свого незалежного життя, як виявив тепер наш нарід. Не було ні старого, ні малого українця, чи українки, для яких зусилля здобути самостійність були б чужі та страшні. Були хвилини, коли здавалось, що мета сягнена. Нищений і переслідуваний роками наш нарід кидався з великим запалом до творення незалежного життя, та гітлерівський уряд втопив у крові нашу самостійність і багато провідних українців опинилися в тюрмі, або були розстріляні. Розпочалась жвава боротьба з новим окупантом, яка набирала таких розмірів, що німці на деяких теренах, як Волині, Поліссі, Карпаті тратили сили, опанувати ситуацію. Ніхто досі гідно не оцінив тих безмежних героїв, що так багато причинилися до повалення гітлеризму.

На місці цієї тиранії прийшов червоний кат, якого жорстокість та засоби нищення людських прав переходять межі людських понять. Так і надалі по ярах і лісах кується доля народу. Коли історія висвітлює надлюдські зусилля і величчя імена тих, малою відомих поза краєм, людей, що на руїнах і трупах вистали до боротьби не тільки в обороні прав свого народу, але й прав поневолених народів цілої східної Європи. Вони відвинули клич „Свобода народам і людям!“ і він став гаслом поневолених народів східної Європи. Україна, як і колись, сповняє свою провідницьку місію в обороні цивілізації і права на людське життя на межі двох світів.

Та сумно робиться, що на еміграції знаходяться наші люди, які дають собі накрити очі червоним бламаном і своєю роботою та пропагандою обманюють менше свідомих, які, не знаючи дійсності, починають вірити в ширість і дружбу Радянського Союзу. Ті люди повинні схамути зачасу і заперестати найбільший злочин супроти своїх братів і сестер по крові. Вони помагають злочинцям розпинали свободулюбні народи, вони звеличують їх якраз в той час, коли наш край переживався в країні мук і терпіння, коли звітам добувається тільки тихий стогін наших братів і сестер та підноситься дикий регіт переможця. Мільйони наших братів і сестер караються в понурій Сибірі; тюрми переповнені ними, тисячі йдуть щоденно на розстріли і це є „веселе, щасливе життя українського народу“. Хібаж замало цього, щоб ці люди усвідомили собі свою злочинну роботу Кайнів? Вони не бачуть соток тисяч братів, часто й дітей невинних, бездомних, порозкиданих по цілому світі; не бачуть жалюгідного положення „визволених“ наших людей на теренах Німеччини.

Це найбільша трагедія українського народу! Щоб рятувати себе від „повороту до дому“, а властиво від вивозу на Сибір, або розстрілу, вони сидять у таборах, або й остаються без допомоги та опіки, як люди без держави. А червоні силою стараються їх забрати...

Чорна хмара нависла над нашим народом. Невже може бути хтось на еміграції, що не хотів би допомогти нещасним? Українці, емігранти в Канаді та Америці, мають виняткову щастя знаходитися в дійсно демократичних державах. Вони можуть сповняти свої обов'язки супроти країни, в якій живуть, і враз з тим не забувати про найбільш героїський, але й найбільш страждальчий нарід, з якого самі вийшли.

Українці в країні завжди і тепер мали великі надії на еміграцію, головні в Канаді й Америці. Нехайже кожний український — без уваги на переконання, партію, чи віросповідання — гідно сповнить в цю хвилю свій обов'язок, нехай не тільки словом, але й ділом допоможе своїм нещасним братам і нехай не стягне на себе жорстокого осуду історії. Сповнить свій чесний обов'язок не тільки перед своїм народом, але й в інтересі будучого тривалого миру. А не можна сподіватися тривалого миру в світі, поки ціла середня і східна Європа не визволяється від неволі, в якій вона тепер опинилася.

Через Канцелярію КУК.

КОЖНИЙ СВИДОМІЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

СИН СОНЦЯ. — Японський імператор Гірогіто, 124-тий цісар-наслідник в простій лінії, потомок бога-сонця — як вірять японці. Він сидить на білому коні, на котрім адмірал Вільям Ф. Галсі заповів свій візд до Токіо після перемоги Америки над Японією.

Американська армія поборює упередження

Ще ніколи стільки американців не усвідомлювали собі справу релігійних і расових упереджень та їхнього впливу на добробут країни, як в останні часи. Якщо не знають про ту справу з свого досвіду, чи спостереження, то знайомляться з нею через різні міжрасові міжрелігійні та урядові організації, які працюють для лоборування нерівного відношення до якоїсь групи — чи кількох груп — американців. Займається цю справою також і воєнний департамент, поборюючи шляхом освіти расові та релігійні упередження серед війська.

Зрозуміло, що воєнний департамент має певні інформації про те, як німці та японці використовували упередження поширюючи ненависть та замішання поміж народами, з метою їх поділу для своїх цілей. Має також відомості про намір ворогів використати расові та соціальні найменше напруження у цій країні.

„Кожний американець, який поширює упередження проти меншинових груп — католиків, євреїв, нігрі, чужородців та інших прислуговується — свідомо чи несвідомо — ворогам“, пише недавнє число „Вільсхової Розмови“, що видається інформаційно-освітнім відділом воєнного департаменту.

„Звідки дістаємо упередження? — питає стаття. — Чоловікам і жінкам в уніформі, стаття насамперед пригадує, що упередження нам не даються у спадщині, що „при народженні ми маємо тільки нахил розвинути почуття любові, чи ненависті, чи які інші. Кого сподобаємо собі чи ні, хто кого полюбимо, чи ненавидимо, залежить від нашого досвіду, що навчаємось дома, у школі, від сусідів. Мо-

вам, якої навчимося, релігії, погляди, почуття поведінка, відношення до інших, упередження — усе це придбаємо від нашого оточення.

„Упередження розвиваються також на ґрунті непевності чи недовіри. Можемо почувати непевність у своїх здібностях. Можемо почуватися непевними на праці, чи на своїм громадським становищі. Для того щоб збільшити нашу самовпевненість, почуття власної вартості, часто шукаємо до якоїсь себе за кимнебудь, кого можемо вважати „менше вартісним“, на кого могли б скласти вину за наш неуспіх, за нещастя. Саме тому упередження виявлялися найбільш у часах соціального напруження, економічного упадку.

„Упередження часто використовуються деякими особами для своїх власних цілей. Німці використали ненависть для розбиття опозиції, для того щоб сховати свої дійсні цілі, щоб скласти вину за краєві та інтернаціональні недомагання на „гіршого цапа“ (чи як ми кажемо — на бідного Макара) а разом з цим прихилили до себе прихильників. Кричали: „ненависть до євреїв! Ненависть до поляків! Ненависть до руських! Ненависть до будь-якої причини, чи зовсім без причини, але ненависть до іх! Бо ненависть значить сила — влада для нацистів!“

Далі стаття пояснює звідки з'явився вираз „гірший“, чи „обітований цап“. „У стародавні часи, пише автор статті, багато людей вірили, що їхні провини та гріхи можуть бути переведені на якусь іншу особу, чи тварину, чи предмет. Підчас релігійного обряду, яким провадив провідник племені, часто вибирали цапа на якого ніби складали гріхи, цілого племені. І сьогодні ко-

ли люди складають вину за свої невдачі на невинних осіб, інші називають це складанням вини на „гіршого цапа“. На протязі історії, в той чи інший час, кожна меншинова група зазнала подібного переслідування.

„Як глянемо оком далеко в минуле, каже стаття, все найдемо випадки, коли могутні володарі підбурювали народ проти „бунтівничих“ меншин, щоб заховати свої власні корисні цілі. В Гітлерівській Німеччині нацисти почали з переслідування євреїв, але звичайно пізніше обернулися проти католиків, протестантів, чихів, поляків — та проти цілого світу.

„Америка також мала у своїй історії безславні сторінки — переслідування меншин“ — згадується у статті. „Багато з наших перших поселенців, які уникаючи релігійних упереджень та переслідувань, приїхали сюди, не давали релігійної свободи іншим. „В одній колонії то були католики, у другій квейкери, чи євреї, лютерани, моравани, пресвітеріани, баптисти, деїсти, чи атеїсти, які були позбавлені релігійної чи політичної свободи. В 19 столітті почали групи старших імігрантів звисока дивитися на новоприбулих. Велике було невдоволення проти „інвазії“ ірландців, що приїхали тоді сюди у великій кількості після неврожаю на картоплю 1846 року. Заворуження проти них виникли у Філадельфії, Бостоні та Нью-Йорку. Пізніше упередження було проти новітніх імігрантських груп, — проти поляків та інших слов'ян, проти італійців, євреїв, руських. Коли після першої світової війни іміграція була обмежена до певної річної квоти для кожної країни, перевага давалась попереднім імігрантським групам. Багато при тому забували, що всі ми є або імігранти або діти імігрантів. Ніхто не має права називати інших „чужинцями“, хіба що він сам є американський індіанець. Покійний президент Рузвельт казав: „американізм не є, і ніколи не був, справою раси чи походження. Американізм є справою розуму та почуття“.

„Роками робляться стараннями для усунення дискримінації та упереджень, які позбавляють людину основних прав як громадянина демократичної країни. Дискримінація та упередження не є продуктом американського способу життя, скоріше загрозою. І кожний з нас має відповідальність — змагатися, щоб американський спосіб життя переміг.

Вище наведені уривки вказують на те, які інформації ширить наша армія про історію упереджень та їх наслідки.

August FUR SALE

MICHAEL TURANSKY

- Великий вибір.
- Найновіші моди.
- Футра найвищої якості.
- Надешевші ціни.
- Вже готові зроблені футра.
- Також виробляється „на ордер“.
- Найбільший вибір футер з PERSIAN LAMB
- Також на складі MUSKRAT, SILVER FOX, SKUNK, HUDSON SEAL, BEAVER, MINK і т. д.

ТУТ КУПУЄТЬСЯ
З ДОВІР'ЯМ

350 Seventh Ave. New York City
Between 29 & 30 Sts. 16th Floor
Lackawanna 4-0973

ОТВОРЕНО ЩОДНЯ І В СУБОТУ

ПОШУКУЄМО

368 ЖЕРТВОДАВЦІВ по \$100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ“ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода“, орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенності в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участі в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої цілком є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як \$100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи“ на допомогу українським жертвам війни зложити: 133) Український Допомоговий Комітет, Бродвей, порт, Конн. \$ 100.00
Попередньо проголошено \$ 13,250.00

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто доларів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, випущеними на „Свободу“, на таку адресу:

СВОБОДА

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

ки серед американських воїнів, які борються за свою країну. Більш про це буде в наступній статті.

Загальна Рада — ФЛС.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРИВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ

3 НОТАМИ

50 центів

одні примірники

Замовляйте у книгарні

„СВОБОДА“

JERSEY CITY 3, N. J.

83 GRAND STREET

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

Українське Національне Запомогове Товариство „Дністер“

відділ 361 Українського Народного Союзу в Нью Йорку

—:—:—: влаштує —:—:—:

Величавий Сезонний ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 19-го СЕРПНЯ (AUGUST 19, 1945)

at the National Bowling Academy, 46th Avenue & 160th Street, Flushing, L. I.

ПАРК буде відкритий у 10-тій год. рано.

ЦІНА ТИКЕТІВ 65¢ з податком, а для воїнів вступ вільний.

До танцю буде пригравати музика п. Л. Козака.

Запрошуємо всіх на цей Величавий Пікнік, де дуже гарно забавитесь: танцювати, а як зголодієте, то ми для вас постаралися різних присмаків з палитками. Оджеж приходьте всі і то завчасу. Комітет Пікніку ручиться, що як прийдете, то не пожалуєте, кожний почувється вдоволенний. При нагоді можна стрітнутися зі своєю Ріднею чи знайомими і придбати собі більше знайомих. Комітет.

DIRECTION TO THE PARK: From New York City: Take I. R. T. Subway to Grand Central Sta. or B. M. T. to Times Square or Queensboro Plaza Station and change for Flushing Trains. Get off at Main St. Station then take Rosewood — Jamaica — Hollis or Queens Village Bus (No. 26 or 27). All Buses stop at the door. — From Brooklyn: All „L“ trains to Queensboro Plaza Station, change to Flushing train, then take Bus to Park. — Bus Station у Rosewood, Jamaica, Hollis or Queens Village обіймає достаттньо багато місць до спровадження людей з стації до Парку і з Парку до стації. Обсяга Босів кожного задовольнить.

ДЛЯ ПІЗНАННЯ УКРАЇНИ

ВЧАС ВЕЛИКИХ СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕВОРОТІВ нема кращої книжки, як історія самостійної української козацької республіки

відомого ЮРІЯ ВЕРНАДСЬКОГО, професора історії в Єйльському університеті, під нагол.

BOHDAN

HETMAN OF UKRAINE

150 СТОРІН. ПОРТРЕТИ І ІЛЮСТРАЦІЇ. ЦІНА \$2.50

ДЛЯ ЗАМОВЛЕННЯ ШЛІТЬ ЦЕЙ КУПОН:

„СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьтут _____ доларів моні-ордером (неком) і прошу вислати мені _____ примірників книжки: BOHDAN, Hetman of Ukraine.

Ім'я _____

Адреса _____

Місто _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 9, 31, 228 З СЕЙНТ КЛЕР, 178 та 265 З МАЙНЕРСВІЛ, ПА., про

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

—:—:—: що відбудуться —:—:—:

В НЕДІЛЮ, 19. СЕРПНЯ (AUGUST 19, 1945)

В СТАРІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКОВНІ САЛІ

В СЕЙНТ КЛЕР, ПА.

Збори зачнуться в 3. годині пополудні.

На зборах будуть промовляти головний контролёр Д. Канітула й організатор А. Маланчук. Вони обговорять важні організаційні справи, а тому урядники й члени вище згаданих відділів повинні бути присутніми обов'язково на цих зборах, щоб спільно нарадитися над добром нашої організації.

Д. Канітула, окр. предс. округи МекАду, Па.

Classified Department—SErgen 4-0237—SRyant 9-0582

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти. А просвіта — це сила.

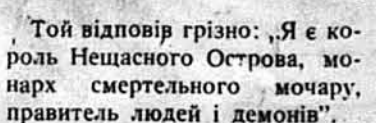
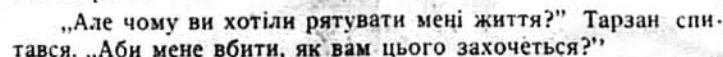
3 Канади треба платити тільки американською валютою.

«Великий тенор з розумом і характером» — такий є наголовок критики про загадану вище книжечку в львівських «Діа» з 2 жовтня 1938. Книжечка «надихана культурою» про того, що належав до рідких співаків, а «між тенорами до виняткові», бо по нужді серди слів і метку «не втратив своєї духовної рівноваги і здорового розуму» і вийшов найкраще з тої ролі, що виконував на сцені й з тої, «яку накладає життя з небажаними обставинами».

«Господи! Я не знаю, що зі мною сталося. Я забув, де я і хто я, не знаю, чи це спів людський, чи якесь музика небесна, дух мені в грудях заперло, серце перестало бити, мені не було...» так описує письменник Богдан Лепкий у цій книжці свої враження, як перший раз почув на концерті спів Олександра Мінкути в пісні «Там на горі віір стоїть».

американською валютою.

14-00000-1250

асного Острова, мо-
мертельного мочару,
ь людей і демонів".

tel: Melrose 5-6577